

ΡΑΜΠΙΛΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

*Εν Ἀθήναις δραχμῆς 10. — *Εν ταῖς ἑπαρχίαις δραχμῆς 11

Τιμή τετραλεπτῶν 10

*Εν τῇ ἐξωτερικῇ φράσῃ χρυσῶν 15.

Τιμῆ τετραλεπτῶν 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Γεώργιος Π. Κριαράς

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΑΤΩΦΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΑΔΟΧΟΝ

Λοιπὸν καὶ σὺ παράσημο
Σουλτανικὸ φορεῖς
Ἴσάν τὸ μπαμπᾶ σου, Κῶτσό μας
Ἴστά τρυφερά σου στήθια;
Καὶ φίλο σου τὸ γείτονα
Σουλτάν Χαμητ θαρρεῖς;
Τῆς Χαλιμᾶς μου φαίνεται
Ν' ἀκούω παραμύθια.
Ἄ! Κωνσταντίνε! δὲ νογᾶς
Ἄκόμα τ' ὄνομά σου,
Δὲ ξέρεις πόση μας σκλαβιά
Λατρεῖει τὸ σπαθί σου
Κι' ἐλπίζει ὅ,τι ξέχασε
Νὰ κάνῃ ὁ μπαμπᾶς σου
Πῶς θὰ τὸ κάνῃς σὺ γι' αὐτὴν
Μὲ δύναμι δική σου; . . .

Κῶτσο ν' ἀλλάξῃς τ' ὄνομα
Κῶτσο νὰ μὴ σέ λένε,

Ὅσω τὰ τόσ' ἀδέλφια μας
Μέσ' ἔστῃ σκλαβιά τους κλαίνε.

Τὸ τούρκικο παράσημο
Νὰ τὰ φορέσῃς σὺ
Ἄπο σκοπὸ ἑλληνικὸ
Ἄν τύχῃ νὰ περάσῃς
Μὲ τέτοιο τουρκουντρόπιασμα
Ἄξάφνου θὰ τὰ χάσῃς
Γιατὶ θὰ κράξῃ κι' ὁ σκοπὸς
Ἄνέλπιστα «Τίς εἶ;»
Ἡ βρωμερὴ πολιτικὴ
Κι' ἐσένα σὲ λερώνει;
Καὶ σένα μέσ' ἐστὶ βουῦρκό της
Ἄκόμα χαντακόνει;
Ἄ! ὄχι! βασιλόπουλο
Διάδοχε, στοχάσου
Πῶς τὸ τουρκοπαράσημο
Δὲν πάει ἐπ' ὄνομά σου!

ΜΠΑΤΑΛΕΨΑΝ

*Αρχισαρ τὰ μπαταλεύουν πλέον καὶ οἱ βασιλεῖς
Κι' ἂν ποτὲ θλιωροῦντο ὡς θεοὶ παρὰ πολλοῖς.
Τώρα πάει μπαταλέψαν κι' ὁ λαὸς καταλαβαίνει
Πῶς ἔμπορεῖ καὶ χωρὶς αὐτοὺς καὶ τὰ ζῆ καὶ τὰ πεθαίνῃ.

Καὶ ἰδέτε, τοῦ μεγάλου Καίσαρος πῶς τῆς Αδοστρίας
Ὁ μοραχογιῶς Ῥοδόλφος σὰν ἀπλοῦστατος θρητὸς
Τὸ κεφάλι του τσακίζει πλήρῃς μέθης καὶ λαγνείας
Μετὰ πότον καὶ κραιπάλην, κι' ὄργια μιᾶς νυκτός!

*Και ὁ Βάτερμπεργ ὁ πρίγκηψ τί γενναῖο παλληκάρι
Πριγγιπάτο καὶ κορώνα ἔξαφρα ποδοπατῆ
Και μὲ μιαν βεδιγγότα ἀπαρνούμενος τὸν Ἄρη
Εἰς ὠραίας Ἀφροδίτης τὰς ἀγκάλας ἔκειτῆ.*

*Τέλος γὰρ καὶ ὁ Μιλάνος βασιλεῖα κί' αὐτὸς μὲ κέφι
Βαρεθεῖς γὰρ παλῆν πλέον μὲ βασιλικὴ γελοία
Παρτομίμα, μ' ἕνα κλώτσο τὸ θροῦνι του ἀναστρέφει
Καὶ ριχνόμενος σὺν γλέντια, λησμονεῖ τὴν Ναθαλῖα.*

*Ἔνας ἕνας μπαταλέβουν οἱ καυμέν' οἱ βασιλεῖς
Κί' ἂν ποτὲ ἐθιωροῦντο ὡς θεοὶ παρὰ πολλοῖς
Τώρα πέρασ' ὁ συρμός τους, ἔγιν' ἀνθραξ ὁ ἀδάμας
Καὶ ἄς εὐχηθοῦμε πλέον καὶ ἡμεῖς εἰς τὰ δικά μας.*

Λογίας

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ἄλλ' ἦτο ἡ παραίτησις αὐτοῦ τύπος ἀπλοῦς αὐτὸς καὶ οὐδὲν πλέον.

Ἄλλ' ἦτο ἡ παραίτησις αὐτοῦ τύπος ἀπλοῦς αὐτὸς καὶ οὐδὲν πλέον.

Ἄλλ' ἦτο ἡ παραίτησις αὐτοῦ τύπος ἀπλοῦς αὐτὸς καὶ οὐδὲν πλέον.

Ἄλλ' ἦτο ἡ παραίτησις αὐτοῦ τύπος ἀπλοῦς αὐτὸς καὶ οὐδὲν πλέον.

Ἄλλ' ἦτο ἡ παραίτησις αὐτοῦ τύπος ἀπλοῦς αὐτὸς καὶ οὐδὲν πλέον.

Ἄλλ' ἦτο ἡ παραίτησις αὐτοῦ τύπος ἀπλοῦς αὐτὸς καὶ οὐδὲν πλέον.

μὲ ἐλπίδας ὅτι μιὰ ἡμέρα θὰ καταστήσῃ μεγάλος ἀνθρωπάκος διὰ τὸ ἔθνος καὶ θὰ κάμῃ καὶ θὰ δείξῃ.

Οὕτω ἀπ' ἀνατολῶν μέχρι δυσμῶν, ἡ κουταμάρα, ἡ ὑπομονὴ τῶν λαῶν ἀνέγεται περιττοῦς μονάρχας καὶ δέχεται ἔτι πλέον περιττοῦς διαδόχους αὐτῶν.

Οἱ λαοὶ δὲν θὰ εὐτυχίσουν ποτὲ, ἂν δὲν δώσουν τὴν παραίτησίν των διὰ παντός ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς!...

Ραμπαγᾶς.

Η ΧΘΕΣ

Χθὲς ὄλαι αἱ ζωντανὰ Ἀθηναί μετηγγίσθησαν εἰς τὴν πόλιν τῶν νεκρῶν. Τὸ πρῶτον Νεκροταφεῖον ἦτο μεστὸν ζωῆς περιπλανομένης ἄνωθεν τῶν φωλεῶν τοῦ θανάτου, ὅπου ἐργάζεται εἰσέτι ὁ σαρκοφάγος σκώληξ, ἡ καὶ αὐτὸς πλέον δὲν εὐρίσκει τροφήν καὶ δὲν δύναται νὰ ζήσῃ.

Ὁ οὐρανὸς ἠδύνησε τὴν ἑορτὴν τῶν νεκρῶν. Θαλπερὸς ἥλιος ἐφίλει τὴν γῆν διὰ τῶν ζωογόνων καὶ σφρίγους μεστῶν καὶ ἑαρινῶν πλέον ἀκτίων του καὶ ἦτο τόσον ὠραῖος ὁ καιρὸς, ὥστε ἐπέγυνε παιδρότητα, νομίζεις, εἰς τὴν πένθιμον πανήγυριν.

(7) Ε Π Ι Φ Υ Λ Λ Ι Σ (7)

ΠΑΥΛΟΥ ΦΕΒΑΛ

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Κατὰ μετάφρασιν

ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ ΞΝ, ΨΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η ΑΠΟΚΡΕΩΣ

Ὁ Κταπόδης κατέφυγεν ἕως εἰς τὴν πρότερον κατεχομένην ὑπὸ τοῦ Γάστωνος θέσιν, ὅπισθεν τῆς κλίνης.

Ὁ Γιάννης προύχρησεν ἀποφασιστικῶς πρὸς αὐτόν.

Τὰ κοράσια εἰσώπων ἔντρομα.

— Σὰς παρὰχωρῶ μιὰ ἡμέρα... ἐτραύλισεν ὁ Κταπόδης.

Ὁ ἀσθενὴς εἶχε βυθισθῆ ἀπὸ τινων λεπτῶν εἰς ἀδρανῆ ἐξάντησιν. Ἡ μαρκτησία διέταξε τὸν χωρικὸν νὰ σταθῇ.

— Ἐξέλθετε, κυρία! εἶπεν ἐν βίᾳ, καὶ ὁ Θεὸς νὰ σὰς συγχωρήσῃ διὰ τὸ κακὸ ποῦ μᾶς κάμνετε.

Ὁ Κταπόδης διωλίσθησε μεταξύ τοῦ Γιάννη ἀκίνητους καὶ τῆς κλίνης.

— Εὐχαριστῶ, καλὴ μου κυρά, εἶπε ταπεινῶς.

Εἶτα φθάσας εἰς τὸν οὐδὸν, εἶπε μετὰ φωνῆς βροντώδους:

— Εἶναι κρῦο ἔξω στὸ δρόμο! Αὔριο, στῆς ὀκτώ, τὰ λέμε λοιπόν.

Ἡ θύρα ἐπανεκλείσθη ἀποτόμως.

— Τί συμβαίνει ἐδῶ δεσποινίς Μαλλιπερέ; ἠρώτησεν ἡ δούκισσα.

— Ἀλομόνον! μητέρα μου, ἀπεκρίθη ἡ Βέρθα κλαίουσα, αὔριον δὲν θὰ ἔχωμεν πλέον ἄσυλον!...

Ἡ γηρικὴ δέσποινα ἐθώπευσε τὴν ὠραίαν χρυσὴν πυξίδα τῆς μειδιώσα.

— Δὲν θὰ ἔχωμεν ἄσυλον! ἐψιθύρισε, — καὶ ὁ πύργος τῶν Μαλλιπερέ!... καὶ τὸ μέγαρον τοῦ πενθεροῦ μου, εἰς τὴν ὁδὸν τῶν Φρᾶν-Μπουρζοᾶ εἰς τὸ Μαραί!... καὶ ὁ πύργος τοῦ Ἀβαλῶν εἰς τὴν Βουργονδιάν!... καὶ τὸ κτήμα τοῦ Κεργᾶς ἐν Βρετανί!... Ὀνειρεύεται αὐτὴ ἡ κόρη!...

Ἡ μαρκτησία εἶγεν ἀποθέσει τὸν Γάστωνα ἡμιλιπόθυμον ἐπὶ τῆς ἑδρας του.

Ἐπὶ τινος στιγμᾶς σιγῆ βαθεῖα ἐπεκράτησεν ἐν τῷ δωματίῳ.

Ἐπειτα ἠκούσθη ἡ ἀσθενὴς φωνὴ τοῦ πάσχοντος.

Μόνοι οἱ δυστυχεῖς νεκροὶ ἐξηκολούθουν ἔχοντες αἰώνιον χεῖ-
μῶνα εἰς τὰ βάθη τῶν λάκκων αὐτῶν.

Καὶ εἶδομεν ἐκεῖ εἰδῶν εἰδῶν δάκρυα.

Τὸ δάκρυ τῆς θρῆνης ἀπαρηγορήτου χήρας, δάκρυ ταρτουφικῶν
χυνόμενον διὰ τὰ μάτια τοῦ κόσμου.

Τὸ δάκρυ τοῦ ἀσώτου υἱοῦ, τοῦ κληρονομήσαντος γονεῖς φιλαρ-
γύρους, δάκρυ μεστὸν χαρᾶς καὶ γέλωτος σχεδόν.

Τὸ κροκοδείλιον δάκρυ τῆς προσπάθουσης νὰ δείξῃ εὐαίσθητον
καρδίαν ἐπὶ τοῦ τάφου προδοθέντος παρ' αὐτῆς ἐν τῇ ζωῇ συζύγου.

Τὸ βεβιασμένον δάκρυ συγγενοῦς λησμονηθέντος ἢ ἀδικηθέντος ἐν
πλουσίᾳ διαθήκῃ.

Καὶ ἄλλα καὶ ἄλλα.

Δὲν εἴλεπον δὲ καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῶν δακρύων οἱ γέλωτες. Ὅπου
συρροῇ ὠραίου φύλου, ἐκεῖ καὶ παιδρότης. Ἀδύνατον νὰ κλαύσῃ τις
πρὸ τῆς ἀκτινοβολίας τοῦ κάλλους.

Τῆν ἑορτὴν τῶν νεκρῶν μεταβάλλουν εἰς ἑορτὴν τῶν ζώντων αἱ
ἐκεῖ διδόμεναι συνεντεύξεις μεταξὺ τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου φύλου,
καὶ οἱ νεκροὶ, ἂν ἤκουον, θὰ ἦσαν μάρτυρες ὠραίων εἰδυλλίων.

Εὐτυχῶς εἶναι καὶ κωφοὶ καὶ τυφλοὶ εἰς βαθμὴν ἀνίατων.

* * *

Ἐφέτος τὸν Ψυχοσαμβατανὸν δὲν ἀπήγγειλε πλέον ὁ κ. Διο-
μήδης Κυριακός, ἀλλ' ὁ Ἱγνάτιος Μοσχάκης, οὗ ὁ εὐφραδῆς ἀλη-
θῆς λόγος ἦτο βάλασμον παρηγορίας διὰ τοὺς μικροὺς, τοὺς πτωχοὺς,
τοὺς πάσχοντας, τοὺς ἀδικουμένους, τοὺς ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν βαρύτε-
ρον φορολογουμένους.

Αὐτοὺς δὲ ὁ κ. Μοσχάκης χριστιανικώτατα φερόμενος προσεπά-
θη, νὰ ἐνθαρρύνῃ, νὰ ἐμψυχώσῃ, νὰ τοὺς πείσῃ ὅτι, ἄνευ αὐτῶν,
τίποτε δὲν κάμουν οὐ μεγάλο.

— Δὲν θὰ ὑπῆρχον, εἶπε, μεγάλοι, ἐὰν δὲν ὑπῆρχον οἱ
μικροί.

— Αὐτοὶ οἱ βασιλεῖς, προσέθεσεν ὁ κ. Μοσχάκης, δὲν
θὰ ἴσταντο ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἐὰν δὲν ὑπῆρχον οἱ λαοί.

* * *

ΜΙΑ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ, — Μετὰ τὸν λόγον τοῦ κ. Μοσχάκη, ὁ
κόσμος ἐτράπη εἰς φυγὴν, νομίσας ὅτι θὰ ὀμιλήσῃ καὶ ὁ Φιλήμων.

Ψυχοσαμβατανός.

— Σήκωσέ με, Γιάννη, νὰ καθίσω, εἶπε.

Ἄ γωρικὸς ὑπήκουσε.

— Ἐνας μόνον Μαλλιεπρὲ ὑπάρχει πλέον, ἐπανέλαβε
βραδέως ὁ μαρκήσιος. — Γάστῳν, υἱέ μου, εἶσαι ἀρχηγὸς εὐ-
γενοῦς γενεᾶς τῆς ὁποίας τὴν καταστροφὴν ἐπέτρεψεν ὁ θεός.
Ἔσο εὐτυχῆς, ἂν δύνασαι, εἰδεμὴ ὑπόφερε τὴν ὀδύνην ὡς
χριστιανὸς καὶ ἐνθυμοῦ τὴν οἰκογενειακὴν ἡμῶν ρήτραν.

Διεκόπη διὰ τὴν ἀναπνευστήν.

Ἄ γωὶν ἡμῶν εἶναι δίκαιος, ἐξηκολούθησε λέγων. — Ὑ-
ποστήριξέ τον, υἱέ μου. — αὐριον θὰ ἔλθῃ ὁ ἀνθρωπος τὸν ὁ-
ποῖον περιμένω... Μὴν τὸν ἐπιτιμᾷς... ὅ,τι θέλει ὁ
θεός, ἀφείλομεν νὰ τὸ θέλωμεν...

Διεκόπη καὶ πάλιν. Ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἐξησθένη.

— Ὑγίαινε, μῆτερ μου, ἐπανέλαβε. — Ὑγίαινε, κυρία
Μαλλιεπρὲ... Λουίζα μου! Σὲ ἀγαπῶ θνήσκων καθὼς σὲ
ἠγάπησα καθ' ὅλην μου τὴν ζωὴν... Ὑγίαινε, Γάστῳν, υἱέ
μου εὐγενῆ καὶ προσφιλεῖ...

Ἄ γωὶν ὑποστηρίζόμενος παρὰ τῆς δακρυούσης μητρὸς
του, ἔλθε καὶ ἔκλινε τὸ γόνυ παρὰ τὸ προσκεφάλαιον τῆς
κλίνης. — Τὰ τρία κοράσια ἦσαν ἤδη γονυπετῆ. Ὅσάκις ὁ
ἀσθενὴς διεκόπτετο, ἠκούοντο καταπνιγόμενοι λυγμοὶ καὶ ἡ
ὑπόκωφος, ἡ ἀμείλικτος βῆξ τοῦ κληρονόμου τοῦ Μαλλιεπρὲ...

— Μὴν ἀνησυχεῖτε καθόλου δι' ἐμέ, εἶπε πάλιν ὁ μαρκή-
σιος. — οἱ προπάτορές μας ἱδρυσαν τσοσάτας κλίνας εἰς τὰ
νοσοκομεῖα τῶν Παρισίων, ὥστε εἰς θνήσκων Μαλλιεπρὲ θὰ

ΔΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΧΟΜΕΝ ΑΡΚΟΥΣΑΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΚΛΗΤΗΡΩΝ ΠΟΥ ΧΑΝΟΝΤΑΙ; ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΔΕΝ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ; ΠΟΥ ἼΝΑΙ ΚΑΙ ΔΕΝ ΠΡΟΒΑΙΝΟΥΝ ΜΗΠΩΣ ΚΑΙ ΑΠΕΦΑΣΙΣΑΝ ΚΑΛΟΓΕΡΟΙ ΝΑ ΓΕΝΟΥΝ;

Κύριοί μου, ἰδοὺ ἡ ἐξήγησις.

Ἐξήγησις βασιζομένη ἐπὶ ἀκριβεστάτων πληροφοριῶν.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἀπασχολεῖ κλητῆρας 4,
τὸ τῶν οἰκονομικῶν 3, ὁ οἶκος τοῦ Βουλπιώτη 2, φρουροῦντας
αὐτὸν μὲ πολιτικά, τὸ ὑπουργεῖο τῆς δικαιοσύνης 1, τῶν
ἐξωτερικῶν 2, τῶν ἐκκλησιαστικῶν 2, ἡ Εἰσαγγελία 2 (οὐ-
τινες ἐξαργυρόνοντες τὰς κλήσεις κάθουν γερὰ τὴ μπάζα
τους) ὁ Διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας 2, τὸ Γραφεῖον τῆς Διευ-
θύνσεως 4, ὁ Δημόσιος κατήγορος 3 (ἐνῶ ἔχει τὸν ὑπαστυνό-
μον του καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην αὐτῶν), Γραφεῖς δὲ τμημάτων
εἶναι 6, ὑπηρετᾷ Τρικούπη 2, ἀγροτικῶν ἀστυνόμου 2,
εἰς ἀόριστον ἀδειαν 4, (ἐν οἷς εἰς γαμβρὸς τοῦ γραμματέως),
ἀσθενεῖς εἰς τὸ Νοσοκομεῖον 7, ἀνίκαντοι δὲ τέλος 20, ἧτοι ἐν
ὄλω 67 ἀχρηστοί, ὧν ἀφαιρουμένων ἐκ τῆς ὄλης δυνάμεως
300 κλητῆρων, μένομεν μὲ 233.

Βγάλετε τώρα 60 τοῦ Πειραιῶς, καὶ μένουσιν 173, πετά-
ξατε καὶ ἀπ' αὐτοὺς 18 προνομιοῦχοι τοῦ Γραμματέως, τοῦ
Διευθυντοῦ, ἢ ἀκολουθοῦσι ἀστυνόμων καὶ ὑπαστυνόμων ἕως τὰ
μεσάνυκτα καὶ 4 ἀπασχολημένους εἰς τὸ θέατρον, μένομεν μὲ
μόνον 173 διὰ νὰ φρουρήσουν τὰς Ἀθήνας, πόλιν οἰκουμένην
ἐξ 100 χιλ. ἀπτερῶν διπόδων καὶ δὲν ἤξεύρομεν πόσων πτη-
νῶν ἐρπετῶν ἢ τετραπόδων.

Ἰδιαιτέρως δὲ σημειοῦμεν ὅτι εἰς τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀ-
στυνομίας τὸ σπῆτι ἀπασχολοῦνται δύο κλητῆρες, ὧν ὁ εἰς εἶ-
ναι μάγειρος καὶ ὁ ἄλλος καμαριέρης.

εὖρη θέσιν εἰς αὐτάς... Χαίρετε, πάντες, ἀγαπητῆ μου σύ-
ζυγος καὶ φίλτατα τέκνα... Βέρθα, Καρλόττα... καὶ
σὺ Ἀγία, πτωχέ μου ὠραῖε ἄγγελε!

Ἐσιώπησε. Ὁ Γιάννης ἐπανέθεσε τὴν κεφαλὴν του ἐπὶ
τοῦ προσκεφαλαίου.

Ἡ γραῖα δούκισσα ὑπνωττεν ἐπὶ τοῦ θρονίου τῆς.

Τὰ χεῖλη τοῦ ἀσθενοῦς διηνοήχθησαν τελευταίαν φοράν.
Οἱ λυγμοὶ ἐκόπασαν καὶ ἠκούσθη:

— Θεέ μου!... πόσον ἐπεθύμουσιν νὰ ἰδῶ τὸν ἀνθρωπον
αὐτὸν, ὁ ὁποῖος ἐργεταὶ τόσῳ μακρόθεν, διὰ νὰ φέρῃ εἰς τὸν
Μαλλιεπρὲ τὴν ζωὴν καὶ τὸν πλοῦτον...

Ἄν ἠδύνατο νὰ μάθῃ ὅτι ἀποθνήσκω!... Οὐδέστερ!
Οὐδέστερ!!!

Ἄν ἠδύνατο νὰ μάθῃ ὅτι ἀποθνήσκω!... Οὐδέστερ!
Οὐδέστερ!!!

Ἄν ἠδύνατο νὰ μάθῃ ὅτι ἀποθνήσκω!... Οὐδέστερ!
Οὐδέστερ!!!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI.

Τὸ Φανταγγό

Ἄπὸ μιᾶς ὥρας ὁ Γάστῳν ὀδηγούμενος ὑπὸ τῆς προσω-
ποδοχίου Κάρμεν εἶχε διαβῆ τὸ κατώφλιον τοῦ Ξενοδοχείου

Και σημειούμεν τούτο διότι, ως ένθυμούμεθα, ο άείμνηστος εκείνος Δημητριάδης, ως Διευθυντής, τούς είχε συνάξει όλους διά τήν εκτέλεσιν τών καθηκόντων αὐτῶν άπαγορεύτας και εἰς έαυτόν άκόμη ύπηρεσίαν κλητήρων οίκαγενειακήν. Περιττόν δέ θεωρούμεν νά προσθέσωμεν ότι όλοι οί προνομιοϋχοι κλητήρες κοιμῶνται μετά τὸ μεσονύκτιον, ήτοι άφ' ής ακριβῶς ώρας άρχονται τών τακτικῶν έργασιῶν αὐτῶν οί λωποδύται.

Τὸ συμπέρασμα είναι ότι εἰς 1000 κατοίκους τών Ἀθηνῶν φορολογουμένους διά νά έχουσι και αστυνομίαν, άναλογεῖ κλητῆρ 1 και 55 έκατοστά.

* *

Υ. Γ.—Ένωσεται ότι έπειδή ο **Ραιμπαγᾶς** δέν έννοει ποτέ νά γράφῃ πράγματα τοῦ άέρος, είναι πρόθυμος και τὰ όνόματα τών άρχίστων κλητήρων νά παραδώσῃ εἰς τὸ δημόσιον, άν τοῦ ζητηθοῦν, διά νά δείξῃ πόσον ισχύουν και εἰς αὐτὸ τὸ ζήτημα ή κοιμωπαρλαῖς και τὰ μέσα, δι' ὧν και έπιμίσθια δίδονται, και άλλαι άμοιβαί γορηγούνται εἰς κλητήρας διά πᾶν άλλο χρησιμεύοντας ή διά τήν τήρησιν τῆς άσφαλείας έν τῇ πόλει.

Αὐτά και au revoir !

555

ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΙΑΝΟΝ

Η ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΥ

Ίδου μία άπόδειξις, ότι δέν είναι άδύνατον νά διορθωθῶσιν αἱ κακῶς έχουσαι δημόσιαι και δημοτικαί ύπηρεσίαι, ως φρονουσί τινες έχοντες ύπ' όψει τήν έντελή αὐτῶν παραλυσίαν, ως έι τῆς επί πολλά έτη κακῆς διαχειρίσεως αὐτῶν. Ίδου μία άπόδειξις, ότι τὰ πάντα δύνανται ν' άνορθωθῶσιν, όταν εύρεθῶσι και διορισθῶσι τὰ κατάλληλα δι' έκάστην ύπηρεσίαν πρόσωπα, όπερ δυστυχῶς δυσκολώτατον, άν μη άδύνατον, έν τῇ διαφθορᾷ και έξαγρειώσει έν ή έφθασαν τὰ έλληνικά πράγματα.

Ἡ ύπηρεσία τοῦ Λου Νεκροταφείου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν εύρίσκειτο έτι πέρυσι, έν οἷα οἰκτορᾷ καταστάσει εύρίσκονται πᾶσαι αἱ δημόσιαι και δημοτικαί ύπηρεσίαι. Ένεκεν τῆς

τοῦ Ἀγρίου. Εἶχε νίψει τὸ πρόσωπόν του. Ἡ πάλῃ άφῆκεν όλίγα ίχνη επί τοῦ κρανίου του. Έφαινετο μόνον, έν τῷ μέσῳ τοῦ μετώπου ίσχυρους κηλῖς άφ' ής, ως ακτινες έχαράσσοντο λεπταῖ αἵματος γραμμαῖ εἰς τὸ μέρος όπου τὸν εκτύπησεν ή βρεῖα εἰάλη. Ὅσα διά τήν μάχαιραν τῆς Ἀρκτου, ή Κάρμεν τόσω καλῶς απέκρουσε τὸ κτύπημα, ώστε ή λεπὶς ώλισθήσε μόνον επί τῆς χειρός τοῦ Ἀμερικανοῦ, χωρίς νά κόψῃ τήν τραχειάν επιδερμίδα του.

Τοῖς έδωκαν ίκανῶς εύρῶ δωματίον, με δύο παράθυρα, προσπιζόμενα, από των ιδιακρίτων βλεμμάτων έξωθεν διά δικτυωτῶν, και έσωθεν διά πυκνῶν παραπετασμάτων, έξ έρυθροῦ μαλλίου, έπιμελῶς διεσταυρωμένων. Κατέναντι τῶν δύο παρχθύρων δεξιθεν και άριστεροθεν τῆς θύρας τῆς εισόδου, ύπῆρχον δύο λαμπτήρες, χρησιμεύοντες εἰς φωτισμόν τοῦ έσωτερικοῦ διαδρόμου μετά θαμβῶν ύάλων. Ἀριστερᾷ παστάς μετ' έρυθρῶν παραπετασμάτων.—Μεταξῶ δέ τῆς θύρας και τῆς θερμάστρας εύρίσκειτο τράπεζα έτοιμη πρό ανακλίντρον έλαστικοῦ κλυπομένου δι' έρυθροῦ υδράσματος μετά κιτρίνων κροσσῶν.

Ἡ Κάρμεν ήτο άνακεκλιμένη επί τοῦ ανακλίντρον. Ὁ Ούέστερν, καθήμενος επί θρονίου πρὸς τὸ έτερον μέρος τῆς τραπέζης έτρωγε διπυρίτην δν γενναίως έπότηζε διά βορδιγαλείου οἴνου. Ἐπί τῆς τραπέζης ύπῆρχον άλλα φαγητὰ τῶν όποίων μάλις έγεύθη ή Κάρμεν, ήτις δέν έτρωγε πλέον.

Ὁ Ἀμερικανός είχε κατά τήν στιγμήν εκείνην έκφρασιν

άνικανότητος, τῆς πλεονεξίας, τῆς άμελείας, τῆς σκαιότητῆτος τῶν διαχειριζομένων αὐτῆν, τὸ Νεκροταφεῖον ήτο άκάθαρτον άκανόνιστον, έν παραμελήσει τὰ έν αὐτῷ δένδρα, άνευ έπιτηρήσεως τὰ φυτὰ. Συνέβαινον έν αὐτῷ άταξίαῖ εκ τῆς πλεονεξίας τῶν ιερέων και τῶν νεκροθαπτῶν, πιεζόντων τοὺς συγγενεῖς τῶν τεθνεώτων, ένεκα τῆς άρπαγῆς τῶν φανοφόρων και νεκροφόρων, οἵτινες πρό τοῦ τάφου παρουσίαζον τοὺς νεκροὺς άνευ ύποδημάτων και πῖλων και ένδυμάτων και άνευ κοσμημάτων τὰ φέρετρα. Συνέβαινον συχνότατα κλοπαῖ τῶν έν τοῖς τάφοις στεφάνων και άλλων ειδῶν, εἰσῆρχοντο πρὸς βοσκῆν τὰ ζῶα, έλάμβανον χώραν διαπληκτισμοῖ και πλείσται άλλαι φαυλότητες, οἱ δ' έν τῷ Νεκροταφείῳ Ναός, ως πρὸς τήν διακόσμῆσιν, δέν ήδύνατο νά παραβληθῇ πρὸς τὸ έσχάτον έξωκλήσιον. Δέν συνεπληρώθη έτι έν και ήμισυ έτος άφ' ότου τήν διοίκησιν τοῦ Νεκροταφείου άνέλαβον άνδρες ίκανοί, τίμιοι και εύσεβεῖς και τὸ Νεκροταφεῖον παρουσιάζει μεταβολήν άληθῶς άξιολαύμαστον. Έπαυσαν όλαῖ άταξίαῖ αἵτινες κατά τὸ παρελθόν έλάμβανον χώραν.

Ἡ έν αὐτῷ ύπηρεσία, ή ίστυνομία, ή καθαριότης εἰσι έντελῶς τέλειαι. Τρέμουσιν οἱ νεκροθάπται, οἱ νεκροφόροι, οἱ φανοφόροι, έν τῇ έμρανίσει τοῦ έπόπτου τῆς ύπηρεσίας τοῦ Νεκροταφείου και τοῦ έφόρου, διότι άμποτερῶν τὰς γωνδράς ράβδους πολλῶν ή ράγεις έδοκίμασε. Λωποδύτης δέν τολμᾷ πλέον νά πλησιάσῃ εκεί, διότι τῷ άπαγορεύεται ή εισοδος και άν θελήσῃ νά παρακοίση, μία ράβδος Κρητικῆ τὸν χαιρετᾷ. Έάν θελήσῃ τις νά περιέλθῃ τὸ Νεκροταφεῖον, οὐ μόνον εἰς τὰς κεντρικὰς αλλά και εἰς τὰς άποκέντρους έν αὐτῷ όδοῦς, δέν θά δυνηθῇ νά εἶρῃ χαμαῖ φύλλον ή λιθάριον. Τοσαύτη είναι ή καθαριότης. Τὰ μάρμαρα πάντων τῶν τάφων πλύνονται συνεχῶς, τὰ κηπάρια καθαρίζονται, τὰ δένδρα περιθάλλονται, εἰς τρόπον ώστε έγεῖρται ο θρυμασμός τῶν προσερχομένων. Δέν έπιτρέπεται πλέον ή έλαχίστη άταξία, ή έλχιίστη ξρις, αλλά τηρεῖται ή άπαιτουμένη πρὸς τὸν τόπον εύλάβεια. Έπαράχθησαν νέα όδοι και έκανονίσθησαν αἱ παλαιαῖ, άνομαίσθησαν αὐταῖ διά τῶν έπωνύμων τῶν άγωνιστῶν και ήριθμήθησαν τὰ τμήματα.

Ὁ Ναός διεκοσμήθη λαμπρῶς έσωτερικῶς και έξωτερικῶς, διεσκευάσθησαν γραμμεῖα ιδιαίτερα διά τὸν έπόπτην και τὸν έρορον, ιδιαίτερον διά τοὺς ιερεῖς. Οἱ τοῖχοι μιᾶς αίθούσης

προσώπου τῆς όποίας θά ήτο δύσκολον ν' αναλύσῃ τις ακριβῶς τὸν συγκεχυμένον χαρακτήρα. Ἡ πάλῃ είχε διώξει τήν μέθην. Ἀλλ' ή κεφαλή του έλειτούργει καλῶς. Ἡ ταραχή τῶν αἰσθήσεων του ήτο εἰς τὸν κολοφῶνά τῆς.

Διά τῆς ψυχραιμίας του ήμως άνέλαβε τήν άγρίαν αὐτοῦ δειλιαν. Δέν έτόλμα πλέον. Ἡ Κάρμεν ήπλωμένη επί τοῦ ανακλίντρον, έν θέσει νοχλεῖ, χαριεστάτῃ, τῷ προσμευιδία.—Τὸ έρύθημα άνέβαινεν όρημτικῶς εἰς τὰς παρειὰς τοῦ Ούέστερν, όστις ένευε χαμαῖ τοὺς οφθαλμοὺς και έπινε, προσπαθῶν ν' άντλήσῃ όλίγον θάρρος εκ τοῦ βήλους τοῦ ποτηρίου του.

Ἀλλ' ο αδύνατος οἶνος τῆς Γιρόνδης δέν εἶγεν ίκανοὺς καπνοὺς διά τὸν εύρωστον εκείνον έγκέφαλον. Ὁ Ἀμερικανός έστράγγιζεν άνωφελῶς τὸ γαλήνιον εκείνο νέκταρ, όπερ αναφλέγεται μόλις έφαπτόμενον τῆς ήφαιστειώδους κεραλῆς Γάσκωνος.—Μόνον τὸ έρωτικὸν πάθος έκαιεν αὐτὸν σφοδρῶς καταπολεμούμενον έξ άύστέρων έξεων και ύπό τινος έπιμόνους άπασχολούσης αὐτὸν σκέψεως.

Ἀπό ήμισείας ώρας, ο Ούέστερν έσκέπετο άδιαλείπτως ότι κατά τήν έσπέραν εκείνην ώρειλε νά εκπληρώσῃ καθῆκον ιερόν.

Ἡ Κάρμεν ήτο ώρχία καλῶς τοὺς ένσαρκωμένους πειρασμοὺς οὗς ή παράδοσις θέτει περι τὸν Ἅγιον Ἀντώνιον προσευχόμενον, και οἵτινες δι' ύπερανθρώπων θελγῆτρων και μαγικῶν μειδιαμάτων ήγωνίζοντο όπως παρασύρῶσιν εἰς τήν

ἐκαλύφθησαν ἐκ λαμπρῶν στεφάνων, ἐξ ἐκείνων οἵτινες προσφερόμενοι εἰς τοὺς τεθνεώτας μένουσιν εἰς τὸ Νεκροταφεῖον. Ἄλλοτε οἱ τοιοῦτοι στέφανοι ἐπανήρχοντο ἐπ' ἀμοιβῆν εἰς τὰ ἐμπορικὰ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Νεκροταφείου. Τριακόσια περίπου γήπεδα τάφων ἰδιοκτητῶν κατελήφθησαν εἰς τὸ παρελθὸν χωρὶς νὰ καταβληθῆ τὸ ἀντίτιμον εἰς τὴν Δημαρχίαν, κατὰ δὲ τοὺς τελευταίους δεκαπέντε μῆνας οὔτε ἐνὸς πῆχεως γήπεδον διηρπάγη.

Δὲν θὰ μᾶς ἐχώρει ὁλόκληρον τὸ φύλλον ἐὰν ἠθέλαμεν δημοσιεύσει πάσας τὰς γενομένας βελτιώσεις, μόνον ἐὰν τις ἐπισκεφθῆ καὶ ἐξετάσῃ τὰ τοῦ Νεκροταφείου, δύναται νὰ ἐνοήσῃ τὸ θαυμάσιον ἀληθῶς τῆς γενομένης μεταβολῆς. Καὶ ὅλα ταῦτα χωρὶς νὰ προστεθῆ οὔτε εἰς ἐργάτης εἰς τοὺς κατὰ τὸ παρελθὸν, χωρὶς νὰ ἐλαττωθῶν οὔτε κατ' ἐλάχιστον τὰ εἰσαγόμενα εἰς τὴν Δημαρχίαν ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ ναοῦ, ἐξ ὧν ἐν τούτοις ἐγένοντο αἱ βελτιώσεις, χωρὶς νὰ δαπανηθῶσιν οὔτε δις σχίλια δραχμαὶ κατὰ τὸ διάστημα τῶν δεκαπέντε μηνῶν.

Καὶ εἰργάσθη μὲν καὶ ἐργάζεται διὰ τὴν τοιαύτην βελτίωσιν μετ' ἀξιοπιστοῦ ζήλου καὶ παραδειγματικῆς ἱκανότητος ὁ ὑπὸ τῆς Δημαρχίας διωρισμένος ἔφορος κ. Γ. Ἀργυρόπουλος, ἀλλὰ τὸ θαῦμα ὀφείλεται κυρίως ἢ μᾶλλον κατὰ τὸ ὅλον εἰς τὸν ἐπόπτην δημοτικὸν σύμβουλον κ. Δεικτάκην. Ἄνευ τοιοῦτου ἐπόπτου, ἱκανοῦ, τιμιωτάτου, αὐστηροῦ, εὐγενοῦς, φιλοκάλου, καλλισθητῶν ὄντος εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμᾷ τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἱκανότητα τῶν ἐργαζομένων, δὲν θὰ ἠδύνατο τίποτε νὰ κατορθώσῃ ὁ προϊστάμενος τῆς ἐργασίας κ. Ἀργυρόπουλος, οὔτινος τὸν ζῆλον κυρίως ὑποκινεῖ ἡ εὐγένεια, ἡ τιμιότης καὶ ἡ πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνη τοῦ ἐπόπτου. Ἡ διακόσμησις, ἡ καθαριότης τοῦ Νεκροταφείου κατὰ τὴν χθεσινὴν αὐτοῦ ἑορτὴν ἦσαν λαμπραὶ, ἡ δὲ τηρηθεῖσα τάξις ἀξιοθαύμαστος. Ἐγένετο δ' ἐφέτος καὶ ὁ ἐξῆς λαμπρὸς νεωτερισμὸς.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Νεκροταφείου ἐστόλισε τοὺς τάφους τῶν ἀγωνιστῶν ὅλους μὲ στεφάνους ἐκ δάφνης. Καὶ οἱ ἑκατὸν αὐτοὶ στέφανοι δὲν ἐπεβάρυνον τὸ ταμεῖον τοῦ Νεκροταφείου οὔτε ἐν λεπτόν, διότι τὰς μὲν δάφνας ἔλαβον δωρεὰν τοὺς δὲ στεφάνους κατεσκευάσαν οἱ ἐν τῷ Νεκροταφείῳ ἐργαζόμενοι.

Ἐὰν τὰς ἐργασίας ταύτας ἔκαμνε τις ἄνθρωπος ἐκ τῶν συνήθων, ἄνθρωπος τῶν ρεκλαμῶν καὶ τῶν ἐπιδείξεων, θὰ εἴχομεν βαρυνθῆ ἀναγινώσκοντες ἐν ταῖς ἐφημερίσι θορυβῶδεις ἐπαίνους. Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος τῶν ἔργων καὶ οὐχὶ τῶν ἐπιδείξεων, ἐφρόντισεν οὔτε λόγος νὰ μὴ γείνη περὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀνορθώσεως τῶν τοῦ Νεκροταφείου· εἶναι ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ἐν τῇ δημοσιότητι γίνεται περὶ αὐτοῦ λόγος καὶ εἰμῶθα βέβαιοι ὅτι οὐδόλως θὰ εὐχαριστηθῆ ἐκ τούτου, ὁ πολῦτιμος

κόλασιν τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ. — Ὁ ἀγκὼν αὐτῆς ἐστηρίζετο εἰς τὸ προσεγάλαιον τοῦ ἀγκλίντρου. Ἡ λευκὴ αὐτῆς χεὶρ, ἡμιεκρυμμένη εἰς τοὺς πυκνοὺς βοστρύχους τῆς κόμης αὐτῆς, ὑπεδᾶσταζε τὸ κεκλιμένον μέτωπόν της. Ἡ πνιγρὰ θερμότης τοῦ ὑπογείου καὶ ἡ πάλῃ ἐπίσης εἶχον φέρει ἀταξίαν εἰς τὸ κτένισμά της καὶ πλόκαμοί τινες ἐκφυγόντες τὴν ἐκ μαργαριτῶν ἄλυσσον, ἔπαιζον ἐπὶ τοῦ προσώπου της. Ἡ δεξιὰ χεὶρ αὐτῆς ἐθώπευεν ἀφρημένως τὴν χρυσῆν λαβίδα στυλέτου. Οἱ εὐσαρκοὶ ὄμοι της ἤγγιζον τὰ νῶτα τοῦ ἀνακλίντρου, οὔτινος τὸ ἐρυθρὸν ὕψασμα ἀνεδείκνυε τὴν γλαυρὰν ἀρμονίαν τῶν γραμμῶν αὐτῶν ὑπὸ τὸν διαφανῆ πέπλον λυθέντος περιστηθίου.

Τὸ τεταπεινωμένον βλέφαρον αὐτῆς ἔκρυπτεν ἐν μέρει ὑπὸ τὸ παραπέτασμα τῶν μακρῶν αὐτῆς βλεφαρίδων τὴν ὀξείαν ρλόγα τοῦ βλέμματός της. Τὸ στόμα της διηνοίγετο διὰ νὰ δεῖξῃ ἐν μειδιάματι τὸν μαργαριταρῶδη μίλτον τῶν κανονικῶν καὶ λεπτῶν ὀδόντων της. — Τί νὰ εἴπωμεν; Ἦτο μαγευτικὴ! Περὶ αὐτὴν ἠκτινοβόλοι αἴγλη κάλλους ἐξαισιοῦ.

ἡμῶν φίλος. Ἐννοοῦμεν τὴν ψυχικὴν αὐτοῦ δύναμιν, τὴν ἀκατάβλητον εἰς τὸ πράττειν καλὸν θέλησιν αὐτοῦ, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ ἐνοήσωμεν ποῦ εὐρίσκει δυνάμεις ν' ἀντέχῃ εἰς τοιοῦτους κόπους.

Ἐγείρεται τὴν πέμπτην πρωΐνῃν ὥραν, σπεύδει εἰς τὸ πτωχοκομεῖον, ὅπερ διευθύνει, μέλος ὢν τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐκεῖθεν σπεύδει καὶ ἐργάζεται εἰς τὴν σκοποβολὴν, ἧς εἶναι μέλος τοῦ συμβουλίου, ἐκεῖθεν ἕως πέντε καθ' ἑκάστην ὥρας ἐργάζεται εἰς τὸ Νεκροταφεῖον, ἐκεῖθεν σπεύδει εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, μέλος ὢν αὐτοῦ, καὶ ἐπαναλαμβάνει τὰ τοιαῦτα καθ' ἑκάστην, καὶ μένει ἐν τούτοις εἰς αὐτὸν καιρὸς νὰ δέχεται εἰς ἀκρόασεις τοὺς ἐπικαλουμένους τὴν βοήθειαν αὐτοῦ δυστυχεῖς. Ὅλας δὲ τὰς εἰρημένας ἐργασίας ἐκτελεῖ ἀμισθὶ δαπανῶν καὶ ἐξ ἰδίων του.

Τὶ δυστύχημα οἱ τοιοῦτοι ἄνδρες νὰ ἦναι σπάνιοι.

Ψυχολογία.

ΜΙΑ ΟΑΣΙΣ

Ἐν μέσῳ τῆς πανταχόθεν κατακλυζούσης ἡμᾶς διαφορᾶς.

Ἐν μέσῳ τῆς καταλαβούσης τοὺς ρωμιούς ἀποστροφῆς πρὸς τὴν ἐργασίαν, τῆς μεταβαλλούσης πολλοὺς ἐντίμους ἐργάτας εἰς ἀέργους, εἰς τραμπούκους, εἰς ψευτοπαληκάρδες, εἰς κομματάρχας καὶ εἰς θεσιθῆρας.

Ἐν μέσῳ τῆς τρομερᾶς ἐπικρατήσεως τοῦ φθόνου καὶ τῆς κακεντρεχειᾶς, καὶ τῆς ἐντελοῦς ἐρημίας ἀγαθῶν αἰσθημάτων, σὰς παρουσιάζομεν μίαν παρηγορητικὴν ὄασιν.

Καὶ ἡ Ὄασις αὕτη εὐρίσκεται, ποῦ νομίζετε; Ἐν ταῖς ἐνταῦθα φυλακαῖς τοῦ παλαιοῦ Στρατῶνος!

Μάλιστα· μὴ ἀπορήτε καθόλου· εἰς τὰς φυλακάς· καὶ ἰδοὺ αὕτη.

Εἰς τὰς ἐνταῦθα φυλακάς εὐρέθησαν ἐξ ἀνθρώπων, οἵτινες χωρὶς, ἐννοεῖται, νὰ ἔχωσιν οὔτε κἂν ἰδέαν περὶ τοῦ Ἡσιόδου, εἶπον ἔργον οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δὲ τ' ὄνειδος.

Καὶ ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον ἐφωδιάσθη ὁ μὲν μὲ ἓνα σκαρπέλο, ὁ δὲ μὲ μίαν λιμάν, ὁ ἄλλος μὲ μίαν γαλιτσέταν μὲ μερικὰς βελόνας καὶ μὲ ἕτερά τινα ἐργαλεῖα καὶ κατήρτισαν ἐκ τοῦ προχείρου ἐργοστάσιον.

Ἄλλὰ ἡ οὐδέποτε ἐκλείπουσα ἐκ τῶν ρωμιῶν, ὅποταν μάλιστα ἔχουσιν εἰς χεῖρας τὴν ἐξουσίαν, τραμπουκὰ, ἀνεφάνη καὶ ἐδῶ, καὶ οἱ κύριοι ἐπιστάται, ὑπεπιστάται καὶ ἀνθυπεπιστάται τῶν φυλακῶν ἐζήτουν ἐκ τῶν δυστυχῶν τούτων ἀποκλήρων τῆς τύχης τῶν ἀποφασισάντων νὰ ρίψωσιν εἰς λή-

Ἡ χάρις αὐτῆς ἐγοήτευεν ἀκαταμάχητος· τὸ μειδιάματί της σὲ ἠνάγκαζε νὰ τὴν ἀγαπήσῃς.

Ὁ Οὐδέστερ ἐφίστατο τὴν γοητείαν. Ὅλη αὐτοῦ ἡ ὑπαρξίς ὄραμα μετὰ λατρείας πρὸς τὴν γόησσαν αὐτὴν ἥτις παρήγεν ἐν τῇ καρδίᾳ του ἀγνώστους φρικιάσεις. Τὸ πάθος ἐθέρμανε μέχρι παραφορᾶς τὴν βραδείαν καὶ ψυχρὰν αὐτοῦ φύσιν. — Ἄλλὰ μετὰ αὐτοῦ καὶ τοῦ εἰδώλου ὑπῆρχεν ἡ δειλία.

Ἐὰν ἐλάτρευεν, ἐλάτρευεν ἐν σιγῇ. Δὲν ἐτόλμα νὰ συμπλέξῃ τὰς χεῖρας καὶ νὰ γονυπετήσῃ. Ἦτο συνέντευξις παράδοξος καὶ οἶαν οὐδέποτε εἶχεν ἐτι ἰδεῖ ὁ κοινὸς κοιτῶν ὅπου εὐρίσκοντο. Οὐδεὶς λόγος διέκοπτε τὴν σιωπὴν, ἀφ' ὅτου ἡ Κάρμεν ἐτελείωσε τὸ γεῦμα της. Ὁ Ἀμερικανὸς ἔπινε. Μόλις ἔβλεπεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὴν ὠραίαν σύντροφόν του λαθραῖως. Ἡ ταραχὴ του, αἱ ἐπιθυμίαι του, ὁ φόβος του, πάντα ταῦτα διεφαίνοντο ἀφελῶς ὑπὸ τὴν συνήθη σοβαρότητά του. Θὰ ἐκένονε τὸ βαλάντιόν του ἐπὶ τῆς τραπέζης, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ τολμήσῃ καὶ νὰ δυνηθῆ νὰ ἐμιλήσῃ.

(ἀκολουθεῖ)

θην τὸ παρελθὸν καὶ ν' ἀφοσιωθῶσιν εἰς τὴν ἐργασίαν, τραμπούκοι ἀπειλοῦντες αὐτοὺς ὅτι θέλουσι τοὺς ἐμποδίσαι νὰ ἐργάζωνται.

Οὗτοι δὲν ἐνόουν νὰ δώσωσι, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι δὲν εἶχον, καθόσον τὰ ἐκ τῆς ἐργασίας των προσποριζόμενα μόλις τοῖς ἐπῆρκον πρὸς διατροφήν.

Βλέπετε ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἡ καλὴ θέλησις εὐαρίθμων ἀνθρώπων προσέκρουεν ἅμα τῷ πρώτῳ βήματι πρὸς τὴν κακοβουλίαν τῶν ἐν διαφθορᾷ βιούντων.

Ἡ ἐργασία λοιπὸν ἐμελλε νὰ τοῖς ἀπαγορευθῆ, ὅπως ἀπαγορεύεται κακὴ τις πράξις, ὅτε τοῖς ἐπῆλθεν ἡ φαινή ἰδέα νὰ ἀποταθῶσιν εἰς τοὺς ἀρμολίους. Καὶ δὴ συνετάχθησαν ἀναφοραὶ καὶ ἀπεστάλσαν εἰς ὅλους τοὺς ἀξιωματικούς τῆς δικαστικῆς καὶ διοικητικῆς τῶν φυλακῶν ἱεραρχίας μέχρις αὐτῶν τῶν ὑπουργῶν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν ἐσωτερικῶν, καὶ (πρᾶγμα παράδοξον δι' ἀρμολίους), οὗτοι ἔλαβον ὑπὸ σπουδαίαν ἐποψίν τὰς αἰτήσεις των, καὶ ἐξαίφνης ἰδοὺ ἐπιδρομὴ εἰς τὰς φυλακὰς Εἰσαγγελέων, Νομαρχῶν, Νομαρχευστῶν καὶ ὑπουργῶν.

Τότε αἱ φυλακαὶ ὑπήγοντο εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν.

Ἰδοὺ λοιπὸν μίαν ἡμέραν πλακῶνει ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν μακαρίτης Λομπάρδος καὶ κατευθύνεται ἴσα εἰς τὸ δωμάτιον τῶν ἐργαζομένων.

— Τί θέλετε, μωρὲ ἐσεῖς παιδιὰ μου, τοῖς λέγει μὲ τὴν ἰδιάζουσαν Ζακυνθίαν προφορὰν τοῦ ὑπομειδιῶν.

— Νὰ ἐργασθῶμε, κύριε ὑπουργέ.

— Καὶ γιὰτὶ μωρὲ δὲν ἐργάζεσθε ;

— Δὲν μᾶς ἀφίνουν αὐτοὶ, κύριε ὑπουργέ, ἀπαντῶσιν οἱ δυστυχεῖς δεικνύοντες τοὺς παρισταμένους ἐπιστάτας.

— Αὐτοὶ μωρὲ ! αὐτὰ τὰ θηρία ! θέλετε νὰ δουλέψετε καὶ δὲν σᾶς ἀφίνουν μωρὲ ! καὶ ὁ ἀγαθὸς ὑπουργὸς ροφήσας δραγμίδας τινὰς ταμβάκου ἐκπαῖα κατὰ τῶν ἐπιστατῶν, διατάσσει νὰ ἀφεθῶσιν ἀνενόχλητοι οἱ φίλεργοι οὗτοι φυλακισμένοι νὰ ἐργασθῶσι καὶ μεταβαίνει εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὅπου ὑπογράφει τὴν παῦσιν τοῦ ἐπιστάτου.

Οἱ ἔξ οὗτοι φυλακισμένοι εἰργάζοντο ἔκτοτε ἀνενοχλήτως ἐν σκοτεινῷ τινὶ ἀπομεμονωμένῳ δωματίῳ, ἕως ὅτου ἡ αὐτὴ τραμπουκομαρία ἐπῆλθεν ἐπ' ἐσχάτων εἰς τοὺς νέους ἐπιστάτας, ἢν ἐδέησε καὶ πάλιν νὰ ἐπέμβῃ καὶ κατευνάσῃ αὐτὸς ὁ Ἰδιοῦργός τῆς Δικαιοσύνης κ. Βουλπιώτης, ὅστις, τῇ ἀξιεπαίνῳ εἰσηγήσει τοῦ τε γενικοῦ του γραμματέως κ. Παπαφράγκου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Νομαρχίας κ. Φανδριδίου, διέταξε καὶ νὰ τοῖς παραχωρηθῆ ἕτερον δωμάτιον πρὸς ἐργασίαν εὐρυχωρότερον καὶ πλέον εὐάερον καὶ εὐήλιον.

Αὕτη εἶναι ἡ πλήρης περιπετειῶν ἱστορία τοῦ ἰδρυθέντος τῇ αὐθορμήτῳ πρωτοβουλίᾳ ἔξ ἀνθρώπων δυστυχῶν καὶ πεινῶντων ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐργοστασίου.

Ἦδη τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ἀριθμεῖ εἴκοσι δύο ἐργάτας, οἵτινες μιμηθέντες τὸ καλὸν παράδειγμα τῶν ἔξ πρώτων ἐτρέφησαν ἐπὶ τὴν ἐργασίαν μὲ ἰδικὰ των ἐργαλεῖα καὶ τὰς ἰδίας των δυνάμεις, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἄλλου βοηθείας.

Ἐν αὐτῷ ἤδη εὐρίσκονται ἀριστοὶ ξυλογλύπται, ὀστεογλύπται, ἐπιπλοποιοὶ, ὄργανοποιοὶ, ὑποδηματοποιοὶ, ράπται, καθεκλοποιοὶ καὶ τσαρουχάδες.

Ἐὰν ἡ ἐργασία εἶναι προσευχὴ κατὰ τὸν μέγαν τοῦ αἰῶνος μας ποιητῆν, οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, ἐν μέσῳ τῆς κυκλώσεως αὐτοῦ φαυλότητος, ἐν τῇ ἀπυθμένῳ αὐτῇ ἀβύσσῳ τῆς κακοηθείας ἥτις καλεῖται ἑλληνικὴ φυλακὴ, διάγουσι νυχθημερὸν προσευχόμενοι.

Ἄλλὰ δὲν εἶναι τοῦτο μόνον. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι οἱ ἐν τῇ ἐργασίᾳ ἀδελφωθέντες ἠγαπήθησαν καὶ ἐν τῇ πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν ἀγάπῃ, ἠσθάνθησαν αὐτομάτως οὕτως εἰπεῖν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀλληλοβοηθείας, καὶ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ὅρι-

σθέντες ὑπέγραψαν ἐν πρωτόκολλον δι' οὗ ὑπόσχονται ἀλλήλοις ἀμοιβαίαν συνδρομὴν . . . ἐν τῇ ἐργασίᾳ. —

Τὸ τελευταῖον τὸ προσθέτομεν διὰ νὰ μὴ νομίση ὁ κ. Μάνεσης ἢ ἄλλος τις, ὅτι ὑπεσχέθησαν ἀμοιβαίαν συνδρομὴν πρὸς ἐκτέλεσιν κακῆς τινος πράξεως.

Καὶ ἰδοὺ οὗτοι διοργανισμένοι ἀνευ οὐδενὸς βασιλικοῦ διατάγματος εἰς ἀξιόλογον σημεῖον, χωρὶς, ἐννοεῖται, τοὺς κλασικούς ἐλεγκτὰς καὶ συμβούλους, ἀλλὰ μὲ ἓνα φρόνιμον ἄνθρωπον ὡς διευθυντὴν καὶ ἐν καταστατικὸν μὲ ἑπτὰ ἄρθρα ἔξ ὧν παραθέτομεν περικοπὴν τινὰ ἐξ ἐνὸς τούτων αὐτολεξεί.

«Ὁ διευθυντὴς ὑποχρεοῦται νὰ φροντίζη περὶ τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς εἰρηνικῆς ζωῆς πάντων, καὶ νὰ ἐξάγῃ τοῦ ἐργοστασίου πάντα μὴ ἔχοντα θέλησιν πρὸς ἐργασίαν».

Τί ἀφέλεια ἀλλὰ καὶ τί παρήγορον ν' ἀπαντᾷ τις τοιαύτας διαθέσεις ἐν φυλακῇ !

Δὲν ἐσταμάτησαν ὅμως μέχρις ἐδῶ.

Ἄλλὰ καταβαλόντες ἕκαστος ἀνὰ ἐλάχιστον χρηματικὸν ποσὸν ἐσχημάτισαν εἶδος μετοχικοῦ ταμείου ἔξ οὗ οἱ στερούμενοι ἐργαλείων πιστωνόμενοι ἀγοράζουσι τοιαῦτα.

Βλέπετε, σωστὸν σωματεῖον.

Μετὰ λύπης μας ὅμως προσθέτομεν ὅτι ὅλαι αἱ καλαὶ των διαθέσεις, ὅλη ἡ προθυμία των, ὅλη ἡ πρὸς τὴν ἐργασίαν ζέσις των προσκρούει εἰς τὸ κυρίαρχον ζήτημα τοῦ αἰῶνός μας, ἐφ' οὗ καὶ ἐλόκληρα τὰ ἔθνη προσέκρουσαν, τὸ οἰκονομικὴν καθόσον τὰ ἐργόχειρά των οὐδεὶς ἀγοραστῆς παρουσιάζεται νὰ ζητήσῃ ἂν καὶ εἶναι στερεώτερα, καθ' ὅλα, καλλίτερα καὶ εὐθηνότερα κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς τῶν ἐκ τῶν τῆς πόλεως ἐργαστηρίων ἀγοραζομένων.

Καὶ αὐτοὶ μὲν ἐπ' ἐσχάτων, πρὸς ὑπερπήδησιν τῆς δυσχερείας ταύτης, ὑπέβαλον ἀναφορὰν τῷ κ. Νομάρχῃ δι' ἧς παρακαλοῦσιν αὐτὸν νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς ἓνα τούτων ἐλαφρόπουνον νὰ ἐξέρχηται ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος. ὑπὸ τὴν συνοδείαν ἐνὸς φύλακος, ὅπως εὐρίσκη ἀγοραστὰς καὶ συνάμα προμηθεύηται τὸ ἀναγκαῖον ὑλικὸν ὅπερ οἱ τροποδῶται τοῖς ἀγοράζουσιν ἐπ' ὠφελείᾳ των, εἰς μυθωδῶς βαρείας τιμὰς, καὶ ὅπερ πεπεισμεθα ὅτι ὁ κ. Νομάρχης ἀποβλέπων εἰς τὸ δίκαιον τῆς υποστηρίξεως ἀνθρώπων ἀφοσιωθέντων τῇ ἐργασίᾳ, θέλει διατάξει. Ἡμεῖς δὲ ἀποτεινόμεθα εἰς τοὺς συμπολίτας μας καὶ συνιστῶμεν αὐτοῖς τὴν ἐκ τοῦ ἐν λόγῳ ἐργοστασίου προμηθειῶν τῶν ἀναγκασιούτων αὐτοῖς εἰδῶν τῶν προεκτεθεισῶν ἐργασιῶν, ὑποσχόμενοι αὐτοῖς ἐργασίαν στερεὰν καὶ τελείαν καὶ εἰς τιμὰς γελοίας εὐθηνάς.

Ἰδίως ὅμως ἀποτεινόμεθα πρὸς τὰς τυμπαθεῖς ἡμῶν κυρίας καὶ τὰς ἀβρὰς δεσπομίδας, αἵτινες δύνανται νὰ εἴρωσιν ἐν αὐτῷ παντοῖα κομψοτεχνήματα ἱκανοποιούντα καὶ τὴν δυσκολωτέραν φιλοκαλίαν, καὶ ταῖς συνιστῶμεν νὰ λάβωσιν ὑπὸ τὴν προστασίαν των τοὺς ἀτυχεῖς τούτους τοὺς ἐν τῇ ἀπείρῳ των συμφορᾷ διατηρήσαντας τὸν πρὸς τὴν ἐργασίαν ἔρωτα, μιμούμεναι κατὰ τοῦτο, τὰς κυρίας ἐτέρων τῆς Ἑλλάδος πόλεων αἵτινες χριστιανικώτατα ποιοῦσαι ἀνέλαβον τοὺς δυστυχεῖς φυλακισμένους ὑπὸ τὴν προστασίαν των καὶ φυλακὰς ἰδίας προτίθενται νὰ ἀνεγείρωσιν αὐτοῖς καθόσον εἶναι ἐντροπὴ μὰ τὸν Θεόν, ἀφοῦ αἱ κυρίαί των Ἀθηνῶν δὲν εἶχον τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συστάσεως φιλοπτώχων ἐταιριῶν, νὰ μὴ μιμηθῶσι τοῦλάχιστον τὰς τοῦ Ναυπλίου, Πατρῶν, Χαλκίδος καὶ ἄλλων πόλεων. δικαιολογοῦσαι οὕτω ἐκεῖνο ὅπερ πρὸ τινων ἡμερῶν μᾶς ἔλεγε κυρία τις ἐπαρχιώτις ὅτι εἶναι καλαὶ μόνον ὅπως παροδῶνται ὑπὸ τῆς Τρελλοκατερίνας !

* * *

Ἰδίως τὴν ἀνωτέρω σύστασιν μας προσμένομεν νὰ ἰδωμεν υἰοθετουμένην ὑπὸ τῆς συναδέλφου τῶν κυριῶν.

Λογίας.

ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ

Ἐχθὲς τὸ ψυχασάββατο εὐρήκα μὲν ἀ ψυχή,
 Ἐτεροῦργαζε, Ἐτεροῦργαζε, ἡ δόλια, μοναχὴ
 Καὶ σῶμα γύρουε τὰ μῆν, τὰρθῆ ἴσὸν κόσμον πάλι
 Τῆς λέω : — ἔμπα μέσα μου, — καὶ ἀνοίγω τὴν καρδίαν
 Καὶ τὴ σφαλῶ, μὰ ἔπερασα ἀλλόκοτη βραδυά!
 Γιατί δὲν ἄφιν' ἤσυχῃ ἡ μὲν ψυχὴ τὴν ἄλλη! . . .

Τραμποῦκος.

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΟΙ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ

Τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ «Οἰκονομολόγου» τοῦ Λονδίνου περιέχει ἄρθρον λίαν πρωτότυπον διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀρχιδουκῆ «Ροδόλφου». Ἀδιαφορεῖ ὁ συγγραφεὺς δὲν τὸ συναξάριον τῆς αυτοκτονίας εἶναι ἀληθὲς ἢ ψευδές. Ἀκούσατε τὸν σκληρὸν τούτου φιλόσοφον.

«Ἀπασαί αἱ βασιλεύουσαι οἰκογένειαι εἰσι καταδικασμέναι, κατ' αὐτὸν, εἰς ταχεῖαν διανοητικὴν παρακμὴν ὡς ἐκ τοῦ νόμου, ὅστις τὰς ὄθει εἰς οἰονεὶ αἰμομικτικούς γάμους καὶ μεταβιβάζει ἐκ τῶν μὲν πρὸς τὰς δὲ τὰ ἐλαττώματα αἵματος ὑδαρῶς, ὡς μεταβιβάζονται οἱ αὐτοὶ πολυτέμνι ἀδάμαντες τοῦ αὐτοῦ στέμματος. Ὁ «Οἰκονομολόγος» υπολογίζει εἴκοσι πρίγκηπας καὶ πρίγκηπισσας βασιλικὰς ἐσχάτως ὑποβληθείσας ὑπὸ τὴν θεραπείαν ἱατροῦ τινος. . . Ἀναλογοῦσθε πόσαι κεφαλαὶ ἐστεμμέναι ἔμειναν ἐν Βυρῶνῃ ἐν Ἰσορροπία! Ὡς ἐκ τοῦ σεβασμοῦ τούτου πρὸς τοὺς νόμους τῶν κοινωνικῶν τάξεων, ὡς ἐκ τῆς περιφρονήσεως πρὸς τοὺς φυσικοὺς νόμους τῆς διασταυρώσεως τοῦ γένους (de la sélection), κατεστράφησαν οἱ Valois, ἠρμώθησαν οἱ Capet, ἐτέθη τὸ πολύκροτον εἰς τὰς χεῖρας τοῦ τάδε διαδόχου, ἐρρίφη ὁ τάδε βασιλεὺς εἰς τὰ ὕδατα λίμνης τινός, καθιστᾶ παράφρονον τὸν Κάρολον ἕκτον καὶ τὸν Λουδοβίκον τῆς Βαυαρίας καὶ φέρει μαθηματικῶς τὸ τέλος τῶν δυναστειῶν διὰ τῆς ἀναποφεύκτου ἀδρανεῖας τῶν γενῶν. Ἐὰν δὲν μεσολαβήσωσι ποιμενίδες ἐναντίον τῶν κληρονομικῶν τούτων καταστροφῶν, ἐὰν δὲν εὐρεθῶσι πρίγκηπισσάι τινες ὅπως νυμφευθῶσι μετὰ τινων εὐρώστων παλληκαριῶν γεννηθέντων εἰς ἀχρυσκεπεῖς καλύδας, ὑγιαίνετε γηραιά καὶ ὠραία γενεαὶ τῶν σοφῶν καὶ μεγάλων μοναρχῶν!»

Η ΕΝ ΤΡΙΠΟΛΕΙ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ

Ἐν μέσῃ ὁδῷ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ αὐτῇ τοῦ νομοῦ Ἀρκαδίας, δολοφόνου ἀποπειρῶνται ν' ἀφαιρέσωσι τὴν ζωὴν εὐπολήτου καὶ λίαν φιλοῦχου οἰκογενειάρχου καὶ δικηγόρου, τοῦ κ. Δ. Γεωργίτσα.

Καὶ ὅμως οἱ δολοφόνου οὗτοι διαφεύγουσιν εἰσέτι τὰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης, ἥτις ὤφε' ἔλεν, ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, νὰ φανῆ ἀμείλικτος.

Ἰδίως πρέπει νὰ φανῆ ἀμείλικτος ὡς πρὸς τοὺς ἠθικοὺς συνεργοὺς τοῦ στυγεροῦ τούτου ἐγκλήματος.

Οἱ δολοφόνου εἰσὶν οἱ Ἄντων. Χριστόπουλος καὶ Κωνστ. Κολώκας· οὗτοι ὅμως δὲν εἶναι ἢ ἀπλῶς ὄργανα, ὁ κυρίως ἠθικὸς αὐτοῦργος, ἢ κεφαλὴ ἢ ὀδηγοῦσα καὶ διευθύνουσα τούτους, ἢ ἔξαλοῦσα ἐπ' αὐτῶν μεγίστην ἐπιρροὴν, ἢ διατάσσουσα, εἶνε ὁ Ἄθ. Χριστόπουλος πρῶην ὑποψήφιος δήμαρχος Τριπόλεως.

Αὐτὸν ὅλη ἡ κοινωνία τῆς Τριπόλεως τὸν γνωρίζει, ἐναντίον αὐτοῦ ὅλοι βῶσαι, καὶ αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς τὴν ἀμείλικτον καταδίωξιν ἐπιζητοῦμεν.

Τὸ ἐγκλημα τοῦτο εἶναι συνέγεια τῶν ἐν συμπλοκῇ τινι μεταξὺ τῶν οἰκογενειῶν Μπολκαλιῶν καὶ Τουρνιακιῶν ἐπισυμβάντων φόνων, δι' οὓς ὅμως οἱ ἀνωτέρω Τουρνιακῶται ἔδωσαν λόγον ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης καὶ ἦδη 7 ἐξ αὐτῶν ἀποτίουσι ἐν ταῖς διαφόροις φυλακαῖς τοῦ κράτους τὴν ἐπιδηθηθεῖσαν αὐτοῖς παινὴν. Ἄλλοίμονον δὲ ἐὰν μὴ σεβόμενοι τὴν δικαιοσύνην καὶ τοὺς νόμους τῆς πατρίδος μας ἀρχίσωμεν νὰ πρυθαίνωμεν εἰς ἀντεκδικήσεις καὶ αὐτοδικίας ὡς ἄγριοι! Ἄλλοίμονον.

Καὶ ὅμως εἰς τοῦτο προέβησαν οἱ ἀνωτέρω δύο δολοφόνου, πυροβολήσαντες ἐξ ἐνέδρας καὶ ἐκ τοῦ συνέγγυς τὸν δικηγόρον κ. Γεωργίτσαν οὗ ἡ ζωὴ ὡς ἐκ θαύματος ἐσώθη.

Μάλιστα διὰ λόγους καθαρῶς ἀντεκδικήσεως· οὐδεμία ἄλλη ἀφορμὴ ὑπῆρχεν εἰμὴ ἥτις γαμβρὸς τῶν Τουρνιακιῶτων.

Δι' αὐτὸ καὶ ἡμεῖς ἀπαιτοῦμεν δραστηρίαν ἐνέργειαν πρὸς ὄλησιν τῶν πυροβολησάντων δολοφόνων, ἰδίᾳ ὅμως πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ὀδηγοῦσης αὐτοὺς κεφαλῆς, ἥτις οὐδεμία ἄλλη εἶναι ἢ ἡ τοῦ Ἄθα. Χριστιπούλου.

Λογίας.

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

Ἐν τῷ Β. περιπτέρῳ Πειραιῶς. — Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν μ. μ. ἅπασα ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια μετὰ τινων προσκεκλημένων, διεσκέδασεν ἐν τῷ ἐν Πειραιεῖ Β. περιπτέρῳ. Ἡ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς, ἀπὸ τῆς 2—7 ὥρας μ. μ. ἐπαιάνιζε καὶ ἐχορεύθησαν διάφοροι χοροί. Τίς ὅμως θὰ τὸ πιστεύσῃ ὅτι εἰς τοὺς Μουσικοὺς μας, δὲν προσεφέρθη οὔτε ἓνα νερό; Ποῦ ἤκουσθη διασκέδασις καὶ νὰ μείνουν νηστικοὶ οἱ μουσικοὶ; Τούτο βεβαίως, θὰ ἐγεινεν ἐκ λήθης καὶ πρέπει ὁ κ. Θὼν νὰ τιμωρήσῃ τὸν ἀρμόδιον.

✽

Ὁ κ. Φιλῆμων Θεατρῶνης. — Ἐως τῶρα εἰχομεν θεατρῶνην τὸν φίλον κ. Κωστόπουλον, ἰδοὺ ὅτι μᾶς παρουσιάσθη καὶ ἄλλος ὁ κ. Φιλῆμων. Δὲν θὰ τὸ πιστεύσῃτε καὶ ὅμως εἶναι ἀληθέστατον. Ὁ κ. Φιλῆμων καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς 15 λήξαντος μηνὸς συννενοεῖτο τηλεγραφικῶς μετὰ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ κ. Σαμάρα, προτείνων αὐτῷ δραχ. 200 χιλιάδας, ὅπως ἔλθῃ ἐνταῦθα μεθ' ὅλου τοῦ θιάσου του καὶ δώσῃ παραστάσεις. Ἄν ἔμειναν σύμφωνοι δὲν γνωρίζομεν, πιστεύομεν ὅμως ὅτι ὁ κ. Φιλῆμων θὰ κατορθώσῃ νὰ μᾶς φέρῃ ἐνταῦθα τὸν κ. Σαμάραν.

✽

Ἀφίκετο ὁ βασιλεὺς τῶν πανούργων. — Ὁ τετραπέρατος κ. Κορωνιὸς ἢ δυναμίτις αὐτῇ τῶν χρηματιστηρίων, ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας, ἐκ Παρισίων προερχόμενος. Ἄγνωστοι οἱ λόγοι τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεώς του. Πολλὰ λέγονται, καὶ κατὰ τὴν καμαρίλλαν τοῦ κ. Τρικούπη, ὁ κ. Κορωνιὸς ἤλθε νὰ διαπραγματευθῇ μέγαν δάνειον πρὸς ἄρσιν τῆς καταναγκαστικῆς κυκλοφορίας.

Συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ συναλλασσομένους συμπολίτας μας προσοχὴν μεγάλην, διότι προετοιμάζεται μέγαν κόλπος, καὶ ζητοῦνται πάλιν θύματα.

✽

Ἡ οἰκονομικὴ μας κατάστασις. — Ἄλλοτε εἰς τοὺς φυλακισμένους κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀπόκρουσιν ἐπέτρελλοντο ὑπὸ τινων φιλανθρωπῶν ὀλίγα βοηθήματα. Ἐφέτος ὅμως ὄχι μόνον οὐδεὶς ἀπέστειλε τοιαῦτα, ἀλλ' οὐδὲ μισθὸς τοῦ ἐδόθη ὅπως ἄλλοτε, παρελθόντος μηνὸς, ἐννοεῖται. Ἐστὼ καὶ τοῦτο ἐν δείγμα τῆς οἰκονομικῆς τοῦ κράτους καὶ τῶν ἰδιωτῶν εὐεξίας.

✽

Τὰ μεγάλα ἐαρινὰ γυμνάσια. — Συνάδελφός τις μεγαλόσχημος ὑπουργικῆ ἔγραψε :

«Κατὰ τὰ μελετώμενα στρατιωτικὰ γυμνάσια, ἄτινα δὲν ἀπεφασίσθη ὀριστικῶς ἐὰν θὰ ἐκτελεσθῶσι, τὴν Α'. ταξιαρχίαν θὰ διοικῇ ὁ ὑποστράτηγος Πετμεζᾶς, τὴν Β'. ὁ κ. Βαλτινὸς καὶ τὴν διοίκησιν τῆς μεραρχίας θ' ἀναλάβῃ ὁ ὑποστράτηγος κ. Καραϊσκάκης.

Πῶς σὰς φαίνεται αὐτὸς ὁ ὀρισμὸς τῶν Διοικητῶν τῶν ταξιαρχῶν πρὶν ἀποφασισθῆν ἐὰν αὐταὶ σχηματισθῶσι ;

Ἡμεῖς ὅμως ἐρωτῶμεν. Καλὰ, οἱ Διοικηταὶ τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τῆς Μεραρχίας εὐρέθησαν, ἀλλὰ οἱ ἀπαρτίστοντες ταύτας ἄνδρες ποῦ θὰ εὐρεθῶσι ;

Καλὲ δὲν ντρεπόμασθε· ἡμεῖς πρὸ πέντε ἀκόμη μηνῶν
σᾶς τὸ εἶπομεν. Δὲν θὰ γείνουν μεγάλα γυμνάσια, ὄχι.

Καὶ πάλιν Ἀστυνομικά.—Ὁ κ. Διευθυντής, λέγει
ἡ αὐτὴ συνάδελφος, εἶναι αὐτόχρημα ἀπλητισμένος ἐκ τῆς
ἀδρανείας τῶν ἀστυνομικῶν του ὀργάνων· καὶ ἰδίᾳ θλιβεράν
ἐντύπωσιν τοῦ ποιοῦν αἱ ἐκθέσεις τῶν Ἀστυνόμων περὶ τῶν
ἐγκλημάτων, ἐν αἷς στερεοτύπως φέρεται, ὡς ἐπωδός, τὸ δ δρά-
στης δὲν σκελεθῆθῃ. Ἀναφωνεῖ δὲ ὅτι φρίττει κανεὶς ἐπὶ τῇ
τόλμῃ τῶν Ἀστυνόμων μὴ παραιτουμένων κατόπιν τσαύτης
ἀνικανότητος.

Ἡμεῖς ἕως λέγομεν ὅτι, πολὺ καλὰ· οἱ ἀστυνόμοι δὲν
ἔχουσι τὴν εὐσυνειδησίαν νὰ παραιτηθῶσι, ὁ κύριος Διευθυ-
ντής ὅμως διατὶ δὲν προτείνει τὴν παύσιν των· μήπως δὲν εἰ-
σακούεται; τότε αὐτὸς διατὶ δὲν παραιτεῖται; Ἀλλὰ μᾶς
λέγει ὅτι κατέφυγεν εἰς ἀναδιοργανώσεις, αἵτινες συνίστανται
εἰς τὸ νὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ ξενοδόχοι ν' ἀναφέρωσι καθ' ἐ-
κάστην τοὺς εἰς τὰ ξενοδοχεῖα αὐτῶν προσερχομένους ξένους·
ἀφῆριμ. Ἄς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὅμως ἡ συνάδελφος νὰ τῆς εἶπωμεν
ὅτι ἡ διάταξις αὕτη εἶναι παλαιὰ, ὥστε οὐδὲν νέον ἐσκεφθῆ ὁ
κύριος Διευθυντής συντελεστικόν. Καλὸν δὲ θὰ ἦτο ἀντὶ νὰ ἐ-
ξάρῃ τὰς κατ' ἐπιφάνειαν ἀναδιοργανώσεις ταύτας τὰς ὁμοι-
αζούσας ἐν τῇ σημερινῇ ἀθλία καταστάσει τῆς ἀστυνομίας μὲ
ἀφέψημα χαμαιμύλων διδόμενον εἰς ἀσθενῆ πάσχοντα ἐκ
περιπνευμονίας, νὰ ὑψώσῃ φωνὴν ὑπὲρ συντελεστικωτέρας ἀνα-
διοργανώσεως ἣτις εἶναι ἡ ὑπ' ἡμῶν διατυπωθεῖσα ἀναδιοργά-
νωσις στρατιωτικῶς.

**Ἡ σκηνὴ ἐν τῷ Α'. νεκροταφείῳ, χθὲς ψυχο-
σάββατον.**—Τρεῖς λιμοκοντόροι προσκαλοῦν ἓνα ἱερέα τοῦ
νεκροταφείου, τὸν κουτσομπὸ ἐκεῖνον, νὰ διαβάσῃ ἐπὶ ἐνὸς
μνημείου.

Ὁ ἱερεὺς προσέρχεται προθύμως καὶ ἀρχίζει τὸ Ἀλλη-
λούϊα.

Μόλις δ' ἐπλησίαζε νὰ τελειώσῃ, οἱ τρεῖς λιμοκοντόροι
τὸ στρήθουν καὶ τὸν ἀρίνουν μάρμαρο, πρὸ μάρμαρο ἀπὸ
τοῦ τάφου τὸ μάρμαρο.

Ὁ ἱερεὺς τοῦ ὑψίστου ἠναγκάσθη τότε νὰ βλασφημήσῃ
ἐνῷ οἱ παριστάμενοι μάρτυρες τῆς σκηνῆς ἐξεκαρδιζόντο στὰ
γέλοια!

Τὸ θέαμα ἦτο σπαρταξικάρδιον.

Σημ.—Εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον θ' ἀναγράψωμεν τὰ ὀνό-
ματα τῶν τριῶν αὐτῶν λιμοκοντόρων, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἰς
ἐφοροῦσε γυαλιά!

**Καὶ ἐν ἀπόσπασμα διαλόγου χήρας μετὰ
τριῶν γυναικῶν . . .**—Ἐπεσαν ἀπάνω μου ὅλοι σὰν λύ-
κοι! Ἐμένα μού τάκαν ἐπάνω μου ὁ ἄνδρας μου, τί τοὺς
μέλει . . . Τὸν θυμήθηκε κανεὶς; Ἐγὼ τ' ἀναψα κερὶ, τοῦ
πῆγα μπουκέτο . . .

Ποιὸς ξέρει τί δράμα κρίπτεται κ' ἐδῶ;

ΣΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΤΗΣ

Τὰ μεταξίνια της μαλλιά χυτὰ στήν ἀγκυλιά της
στολίζουσε τὴ νεύτη της κ' ὅλη τὴν ὠμορφιά της,
κ' ἠλιος, θαρρεῖς, δτι ἐκεῖ γλυκὰ ἀποκοιμῆται
καὶ μὲς' ἀπὸ τὰ στήθια της ἡ λάμψι του σκορπιέται.

A. Γ. Μ.

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ ΥΔΩΡ

ΥΔΩΡ ΤΗΣ ΕΝ ΑΝΔΡΩ ΣΑΡΙΖΗΣ

Διὰ τὸ περιζήτητον τοῦτο μεταλλικὸν καὶ ἰαματικὸν τό-
σων νόσων ὕδωρ εἶναι περιττὸν νὰ γείνη σύστασις. Εἶναι πα-
σίγνωστον.

Ἄλλ' αἱ δυσκολαὶ τῆς μεταφορᾶς αὐτοῦ ἐνταῦθα ἠνάγκ-
αζόν τινας νὰ τὸ νοθεύωσι.

Δύο ἀδελφοὶ Ἄνδριοι οἱ κ. κ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΟΙΡΑΣ

κουρεὺς ἐν τῇ συνοικίᾳ τοῦ Μεταξουργείου καὶ

ΜΙΧΑΗΛ ΜΟΙΡΑΣ

κουρεὺς ἐν τῇ συνοικίᾳ τοῦ Κολωνακίου, ὑπόσχονται ὅτι θὰ
ἔχωσι πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τῶν βουλομένων τὸ ὕδωρ τοῦτο
πρὸς 7 δραχμὰς τὴν νταμεζᾶναν, εὐθιγόμενοι διὰ τὴν
γνησιότητά του.

Ἐκάστη νταμεζᾶνα θὰ παραδίδεται εἰς τὸν πελάτη
ἐσφραγισμένη, θὰ ἦναι δὲ ἐξησφαλισμένη ἡ γνησιότητις τοῦ ἰα-
ματικοῦ τούτου ὕδατος, διὰ πιστοποιητικῶν τοῦ παρέδρου.

Καὶ ἐπὶ τέλους οἱ χορηγῆται αὐτοῦ ὑπόσχονται 200
δραχμῶν ἀποζημίωσιν, ἂν τὸ ὕδωρ αὐτῶν δὲν εὐρεθῆ γνήσιον.

Θέλει δὲ ἀρχίσει ἡ διανομὴ αὐτοῦ, ἅμα ἐγγραφῶσι δεκα-
πέντε συνδρομηταί.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΠΙΝΟΤΖΗ. Διὰ τὰ αἷτια τῆς αὐτοκτονίας ταύ-
της, μᾶς γράφουν:

«Ἐστῆσατε κ' ἡμεῖς τὴν γυναικα γρειὰν μέλιστα!»

ΕΝΑΣ

Σ. Ρ. Ἡμεῖς ἐκ τούτων δὲν ἐννοοῦμεν τίποτε. Ἄς μᾶς γράψουν
λεπτομερείας.

Ἐν αἰνίγμα.—Θέτομεν πρὸς λύσιν τὸ ἐξῆς αἰνίγμα.
Ποῖα αὐλικὴ ἐφημερὶς ἀνέλαβε τὴν γελοιογράφησιν τῶν
βασιλικῶν προσώπων;

Εἰς τὸν λύτην δοθήσεται ἡ εἰκὼν τοῦ Γαβριηλίδου ἐν ἀ-
πελπισίᾳ εὐρισκομένου.

Ο ΛΟΥΚΟΥΛΛΟΣ

Ξενοδοχεῖον τῶν Ἀδελφῶν Προυσιᾶ.

Κατὰ τὴν ὁδὸν Αἰόλου.

Παρὰ τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦ Στέμματος. Εἶναι μοναδικὸν εἰς τὸ εἶ-
δος του διὰ τοὺς ἐννοοῦντας νὰ φάγουν καλὰ καὶ νὰ πάρουν τὸν παρὰ
τους πῖσω. Οἶνος ἐξαισιος Φαγητὰ σπάνια, ἀσυνήθιστα, ἀγνωστα εἰς
τοὺς ἐδῶ· αἱ γνωστὰ εἰς ὅσους ἐφαγαν φαγεῖ π ο λ ῖ τ ι κ ο .

Περιπολιτικὴ μοναδική. Κατάλογοι· ἑλληνογαλλικοὶ, μὲ τιμαὶς ρω-
μαίτικαις. Ὅσοι ἀπαξ φάγουν ἐκεῖ αἰχμαλωτίζονται.

ΑΝΘΗ ΚΑΙ ΦΥΤΑ.

Τρέξατε τώρα ποὺ εἶναι ἡ ἐποχὴ των.

Πωλοῦνται εἰς τὸν κατὰ τὴν ὁδὸν Κολοκυνθοῦς κήπον τοῦ Ἀνα-
στασίου Κουβαριώτου, κείμενον μεταξὺ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ
μεγάλης λεύκας.

Ἦτοι διάφορα ὀπωρουργεῖα ἀνδρῶν βοδακινιαῖς βουσινιαῖς κλπ.

ἀνδρῶν στολισμοῦ, πιτῶσπορα, λεγούστρας κλπ. καὶ

Διάφορα ἄλλα ἀνθη.

Τιμαὶ συγκαταβάτικαί.